

прийняття рішень. На мою думку, використання подібних методів значно знижує кредитний ризик і підвищує ефективність фінансових установ.

Таблиця 2 – Процес оцінки кредитоспроможності клієнта

№	Кредитні фактори	Оцінка клієнта	Розрахунок балів, спираючись на вагу показника
1	Правовий стан	0.6	$10 \times 0.6 = 6$
2	Особисті якості позичальника	0.8	$20 \times 0.8 = 16$
3	Соціальний статус	0.7	$15 \times 0.7 = 10.5$
4	Фінансове положення (капітал)	0.9	$15 \times 0.9 = 13.5$
5	Застава (забезпечення)	1.0	$20 \times 1.0 = 20$
6	Дохід (грошові надходження)	0.8	$10 \times 0.8 = 8$
7	Покриття боргових зобов'язань	0.5	$10 \times 0.5 = 5$

Джерело: узагальнено та формалізовано авторкою на основі [1].

Завдяки використанню сучасних моделей кредитного скорингу можлива комплексна оцінка кредитоспроможності позичальників банку з метою оцінки рівня кредитного ризику банківської установи на основі точного розрахунку кількісних параметрів (фінансовий кредитний рейтинг) та якісних параметри дають змогу виконувати точні оцінки.

Література:

1. Головатюк А.В. Оцінка кредитоспроможності позичальника: Магістерська робота, 2018. URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/handle/316497/28335> (дата звернення: 23.11.2024).
2. Єпіфанов А. О., Дехтяр Н. А., Мельник, Т. М., Школьник І.О. та ін. Оцінка кредитоспроможності та інвестиційної привабливості суб'єктів господарювання: Монографія / За ред. доктора економічних наук А.О. Єпіфанова. – Суми: УАБС НБУ, 2007. – 286 с. URL: https://biem.sumdu.edu.ua/images/stories/docs/K_F/Yepifanov_Dekhtiar_1_Shkol%27nik.pdf (дата звернення: 23.11.2024).
3. Кіріна Ю. С. Визначення змістовного наповнення поняття "кредитоспроможність позичальника банку" / Ю. С. Кіріна // Управління розвитком. - 2013. - № 19. - С. 149-150. – URL: <http://www.repository.hneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/4623> (дата звернення: 28.11.2024).

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ПОЛОЖЕНЬ КОНЦЕПЦІЇ ІНТЕЛЕКТУАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ У СТРАТЕГІЯХ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

Вовк Павло, аспірант
Державний університет «Київський авіаційний інститут»
м. Київ, Україна
ORCID ID 0000-0003-4901-6137

Собчак-Міхаловська Мажена, професор, доктор, проректор з міжнародної діяльності,
WSG University, (Poland).

В сучасних викликах інтелектуалізація економічних систем є концептуальним процесом інтегрування інтелектуальних технологій та технологічних інновацій в функціональність зазначених систем. Така актуальність провокує різноманіття поглядів у трактуванні даної концепції та можливості імплементації її положень у стратегії розвитку підприємств. Інтелектуалізації економічних систем передбачає можливість збільшити показник їх ефективності, рівня конкурентоспроможності та адаптивності до внутрішніх та зовнішніх чинників. Основою ж концепції інтелектуалізація економічних систем є використанні на всіх рівнях інновацій, цифрових технологій, інтелектуальних ресурсів, впровадження відповідного рівня автоматизації процесів виробництва та передових технологічних рішень.

Метою роботи є розгляд можливості імплементації положень концепції інтелектуалізації економічних систем у стратегіях розвитку підприємств, також здійснено спробу класифікації основні концептуальні факторів, за якими різняться концепції інтелектуалізації.

Розглядом поняття інтелектуалізації економічних систем на сьогодні займались багато науковців, таких як: Брюховецька Н. Ю., Бояринова К.О., Кравченко М.О., Монтрін І.І., Смерічевський С.Ф. та інші. Дослідження здійснювались в напрямках наявності відповідного інструментарію проектної та аналітичної діяльності в процесах інтелектуалізації економічних систем, також проводились роботи щодо визначення однотипних або різних рис, які поєднують та розрізняють поняття інтелектуалізації в цілому.

Для можливості розгляду питання імплементація положень концепції інтелектуалізації економічних систем у стратегіях розвитку підприємств, на думку автора, необхідно здійснити класифікацію наявних концепцій інтелектуалізації на основі їх головних утворюючих показників.

Концепції, основним виробничим ресурсом яких буде визначено інформація та знання, а утворюючими чинниками виступають впровадження інновацій, дослідження та накопичення знань, можливо віднести до концепції інформаційної економіки. Прикладами успішних реалізацій цієї концепції можна побачити в створенні та подальшій діяльності різноманітних високотехнологічних кластерів та технологічних парків, таких як долина, тощо. Інші концепції, основним фактором реалізації яких є впровадження та використання цифрових технологій, які нададуть можливість забезпечити необхідні рівні діджиталізації процесів виробництва, збільшити рівень електронної комерціалізації та широке використання хмарних ресурсів розміщення інформація можливо віднести до концепції цифрової економічної системи.

Серед відомих концепції інтелектуалізації є такі, основою реалізації яких виступає максимально допустиме використання механізованих ліній виробництва (автоматизованих кіберфізичних систем), мереж обміну даними ("інтернету речей"), інше. Дані концепції можна віднести до концепцій промисловості 4.0, а реалізуються вони через впровадження всеохоплюючої автоматизації усіх можливих процесів виробництва у вигляді підприємств, на яких повний цикл виробництва (автоматизовані заводи) або майже повний цикл виробництва здійснюється за допомогою автоматизованих ліній, прикладом є окремо взяті підприємства промислових гігантів, таких як "Tesla".

З огляду на актуальність питання екологічності, на сьогодні існують концепції інтелектуалізації економічних систем, реалізація яких базується на вираженому балансі між економічним розвитком та високими показниками екологічності виробництва, а такі концепції можна віднести до концепції гармонійного розвитку. Довгостроковість сталого розвитку підприємств забезпечується ефективним використанням наявних ресурсів, використання відновлювальних джерел енергії та впровадження у виробництво екологічних технологій та технологічних рішень. Прикладами імплементації даних концепцій є виробництво електротранспорту та розвиток екологічного транспорту, запровадження повторного використання ресурсів, тощо.

Широкого використання також набули концепції інтелектуалізації, основою реалізації яких є впровадження та використання інтелектуальних систем управління як для здійснення аналітики даних, так і для прийняття управлінських рішень на основі виконаної аналітики. Зазначені концепції можна віднести до концепції інтелектуальної економічної системи. Як приклад використання даних концепцій можна вказати використання алгоритми аналізу фінансових потоків на фондових ринках, інше. Крім того, потрібно зазначити про наявність концепцій інтелектуалізації, в основі яких закладена модельована економічна діяльність, за рахунок цифрових інфраструктура отже їх можна віднести до концепцій економіки цифрових мереж.

Враховуючи наведене можна зробити висновок, що імплементація положень концепції інтелектуалізації економічних систем у стратегіях розвитку заснована на визначених стратегічних напрямках подальшого розвитку. Саме визначені стратегічні напрями розвитку будуть основою вибору необхідних концепції інтелектуалізації та імплементації їх основоутворюючих показників з ціллю забезпечення подальшого розвитку.

Інтелектуалізація економічних систем збільшує показник інноваційності економічних моделей діяльності та процесів виробництва, підвищення рівня продуктивності, покращення показників конкурентоспроможності та збільшує інтеграцію в цифрову інфраструктуру.

Література:

1. Бодрова Д.В. Інституціональні аспекти розвитку цифрової економіки в Україні. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Економіка і управління*, 2019. № 30 (69), С. 163–168.
2. Кравченко М.О., Бояринова К.О., Вовк О.М. Інтелектуалізація економічних систем та стартапування в контексті формування інструментарію проєктно-аналітичної діяльності. *Цифрова економіка і економічна безпека*. № 4 (13), 2024. URL: <http://dees.iei.od.ua/index.php/journal/article/view/438> <https://doi.org/10.32782/dees.13-29>
3. Smerichevskiy S., Polous O., Mykhalchenko I., Raicheva L. (2024). Formation of Marketing Competencies in Case of Startups Integration into the Intellectualized Market Space. In *Lecture Notes on Data Engineering and Communications Technologies*, vol. 195, pp. 43–60.

КОНКУРЕНТНІ ПЕРЕВАГИ БІЗНЕС-АНАЛІЗУ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЙ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Гонтарева Ольга, здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
ННІ «Українська інженерно-педагогічна академія» ХНУ ім. В.Н. Каразіна
м. Харків, Україна
e-mail: starenkov.d.00@gmail.com

Науковий керівник: Чобіток Вікторія, д.е.н., професор,
ННІ «Українська інженерно-педагогічна академія» ХНУ ім. В.Н. Каразіна
м. Харків, Україна
ORCID ID 0000-0002-5272-388X

Конкурентні переваги є ключовими елементами, які дозволяють підприємствам в Україні розвиватися в умовах складного економічного ландшафту, позначеного історичними потрясіннями та постійними геополітичними викликами. Завдяки змішаній економіці, яка характеризується як потенціалом, так і труднощами, Україна стала значним гравцем у таких секторах, як сільське господарство, технології та виробництво. Ці галузі виграють значну роль у ефективному використанні природних ресурсів країни, кваліфікованої робочої сили за рахунок стратегічно вигідного географічного розташування, що дозволяє підприємствам використовувати унікальні переваги, щоб перевершити своїх конкурентів на внутрішньому та міжнародному ринках. Адаптивність українських підприємств, особливо у відповідь на зовнішній тиск, як-от триваючий конфлікт з Росією, підкреслює важливість стійкості та інновацій у збереженні своїх конкурентних переваг.

Центральним напрямом для розуміння конкурентних переваг в Україні є система, запропонована теоретиком бізнесу Майклом Портером, яка класифікує ці переваги на стратегії лідерства за витратами, диференціації та фокусування. Підприємства, які досягають лідерства за витратами, можуть домінувати в сегментах, чутливих до цін, тоді як підприємства, які використовують диференціацію, можуть сприяти сильній лояльності до бренду завдяки найвищій якості та інноваційним пропозиціям. Стратегія фокусування дозволяє підприємствам обслуговувати ринкові ніші, таким чином підвищуючи свої конкурентні позиції. У контексті України ці стратегії еволюціонували в міру того, як підприємства адаптувалися до споживчих вимог і коливань ринку, особливо у світлі зростання економічної нестабільності та технологічного прогресу.[1-6]

Крім того, неможливо переоцінити важливість постійного вдосконалення для збереження конкурентних переваг. Організації в Україні повинні брати участь у постійних інноваціях та адаптації, щоб залишатися актуальними, особливо в умовах зміни споживчих уподобань і появи нових технологій. Це зобов'язання має вирішальне значення не лише для підвищення оперативної ефективності, але й для подолання унікальних викликів, пов'язаних